

нарича Тракийскитѣ земи равни една на друга по независимостѣта си и ги счита недостойни за вниманието му. Тацитѣ въ разказѣтъ си се ограничава просто съ риторическия разбор на чувствата и впечатленията, каквито възбуждатъ побѣденитѣ въ душата на побѣдителитѣ: или да се покорѣтъ и съ срамъ да живѣятъ, или да умрѣтъ за свободата и отечеството. И послѣ като описва походитѣ на Римскитѣ войски (подъ началството на Поппеа Сабина) казва, че тази пространна земя съ рѣки и високи планини е раздѣлена на много съвсѣмъ отдѣлени една отъ друга области. Плиний По-старий самъ себе пита, да ли струва да изброява народитѣ въ Тракия, но при все това дава ни доста точни свѣдѣния; земеописателѣтъ се е ползувалъ отъ заблѣжжитѣ на Римскитѣ полководци. Но за самия народъ, за отличителнитѣ чѣрти въ историята му, старовременнитѣ писатели, както виждаме много малко говорятъ. Това трѣбва да се каже, че Тракийскитѣ крайбрѣжия всѣкога обраќали на себе внимание на много писатели, но вътрѣшнитѣ части на Тракия, като по недостѣпни, не ги привличали. Тракия повърхно е била описвана. Страбонъ казва: На югъ отъ Дунавъ сѣ Тракия и Илирия. Спорѣдъ него тѣзи области занимаватъ всичкитѣ земи отъ бивша Европейска Турция освѣнъ Тессалия и Македония. Тукидидъ точно опрѣдѣлява, че собствена Тракия е ограничена съ Хемъ, Пропонтида, Егейско море и р. Стримонъ. По-послѣ границитѣ на Тракия се прѣнасятъ чакъ до р. Истеръ на сѣверъ; подъ това име Плиний разбира провинциитѣ, които въ 298 год. съставлявали една отъ 12-тѣ диецеси.

Собствена Тракия, като захванемъ отъ р. Стримонъ, обнемаше равнинитѣ разположени на югъ отъ Родопскитѣ планини, всички плосковъзвишения на тѣзи планини и всичкото поле между Родопитѣ и Хемъ. Подъ името Θράκη (Θρηάκη), лат. Thracia разбирали Гръцитѣ въ по-старитѣ врѣмена всичкитѣ земи на сѣверъ отъ Егейско море и Олимпъ заедно съ Македония и тѣзи планинисти земи, които споредъ мнѣнието имъ сѣ отечеството